AMIGOE

prèkè
Gedumpt

Zaterdag 6 augustus 2016 • Jaargang 131 nr 177 • Abonnementsprijs Afl 32,50 • Losse nummers. Afl 1,50 • zaterdag met Ñapa Afl 1,75

Omwonenden Parkietenbos leven naast een tijdbom

ORANJESTAD — Bedrijfsleiders en omwonenden van Parkietenbos zijn de branden, rook, stank, vliegen en vervuiling zat. Een boottocht langs de vuilstortplaats, het naastgelegen mangrovebos en de rifeilanden aan de andere kant van het lagoen, tonen een ontluisterend beeld van op hol geslagen vervuiling. De omwonenden verdenken afvalverwerkingsbedrijf Serlimar ervan de vele branden op de dump zelf aan te steken. Serlimar ontkent dit en zegt actief te zoeken naar oplossingen. Probleem is echter dat de handen van de afvalverwerker naar eigen zeggen gebonden zijn.

door **Ariën Rasmijn**

Jan Jaap van Russen Groen is bootkapitein, woonachtig in de omgeving van de Bucutiweg, pal naast de vuilstortplaats van Parkietenbos. Aan de hand van een rondleiding met zijn boot toont hij de schade die de dump aan de omgeving veroorzaakt. We varen de binnenbaai van Bucuti in die omringd is door een dichtbegroeid mangrovewoud. Maar hoe dichter we bij de dump komen, hoe kaler het bos wordt. Er komt een witte, stinkende rook vanaf de afvalberg achter de mangrove, dat blijft hangen boven het water. “Soms hangt er zo’n dichte mist van rook, dat je op het water amper wat kunt zien.” Daar heeft Van Russen, en andere kapiteins die dagtochten met toeristen naar het iets verderop gelegen Spaans Lagoen varen, flink last van. “Toeristen moeten dan vaak hun gezicht bedekken. Het duurt zo’n tien minuten en dan moet je het nog aan hun proberen uit te leggen.”

Lagen van afval

De boottocht langs de mangrove, de dump en de rifeilanden aan de andere kant van het lagoen, toont een grimmig beeld. De waterkant van het mangrovebos ligt bezaaid met afval, op sommige plekken zelfs lagen op elkaar. Het grensgebied tussen de dump en het mangrovebos ziet eruit alsof kort daarvoor een napalmbom tot ontploffing werd gebracht. Alle mangrovebomen daar zijn zwartgeblakerd en hebben plastic zakken aan de takken hangen. Een roedel met een stuk of twintig straathonden verschijnt vanuit het mangrovebos, gaat half het water in en blaft ons toe onder een verstikkende witte rook. “Vandaag valt het nog mee”, meldt Van Russen. Niet alleen de waterkant van het mangrovebos is een vuilnisbelt. Ook de rifeilandjes aan de andere kant van het lagoen liggen vol plastic, huisvuil en zelfs autobanden die vanaf de dump over waren komen drijven. De stank van de vuilstortplaats reikt tot hier, en het opgehoopte vuil op de rifeilanden gaat door tot kort voor Renaissance Island. Van Russen: “Al het afval dat in zee komt kan niet goed zijn voor de vele schildpadden en zeeroggen die nog steeds de lagoen bevolken.” Van de rancho’s die ooit op de eilanden pal tegenover de dump waren gebouwd als weekend- en vakantieverblijf voor families, zijn nog hooguit twee in gebruik. “Op gegeven moment houdt niemand het hier uit”, aldus de kapitein.

Overlast

Vroeger was het misschien een keer in de week dat er brand woedde op de vuilstortplaats, nu zeker twee keer en soms de hele week, aldus van Russen. Boottochtexploitanten zijn lang niet de enige ondernemers die last ondervinden van de vuilstortplaats. Twee yachtclubs, tal van watersportbedrijven, vis- en duikcharters hebben hun ligplaatsen aan de Bucutiweg, direct ten westen van Parkietenbos. Een restaurant aan het water heeft tot twee keer toe van exploitant moeten wisselen. “Ze wilden graag ook overdag open kunnen, maar door de vliegen die van de vuilstortplaats komen, kan het alleen maar ‘s avonds.” Die vliegen belagen overigens de hele buurt. “Wanneer de wind draait elke middag en van zuidelijke richting komt, dan is het echt niet te doen. Dan zorg ik ervoor dat ik niet thuis ben”, vertelt Van Russen. In de afgelopen vijf jaar zag hij ook hoe de berg van zand en afval alleen maar groter is geworden. “Vijf jaar geleden kwam het niet boven de mangroves uit, nu wel.” Bovendien groeit de dump volgens Van Russen ook steeds meer, waardoor wat rest van het mangrovebos pal ernaast steeds meer in verdrukking raakt.

Vervolg op pagina 3

Omwonenden Parkietenbos wonen naast tijdbom

Vervolg van pagina 1

Omwonenden en ondernemers hebben laatst nog weer geprobeerd de situatie onder de aandacht van de regering te brengen, onder meer met een petitie. Ze maken zich zorgen over wat zij constateren als opzettelijke brandstichting van het afval op Parkietenbos. "Het is zoveel inmiddels dat ze wel moeten verbranden. Je ziet ze het vuil opstapelen op een plek met bulldozers. Dan kan je er vergif op nemen dat het in de fik wordt gestoken", aldus Van Russen. Hij zegt niet zelf gezien te hebben of deze brandstichtingen ook daadwerkelijk werden gepleegd door mensen die zichtbaar Serlimar-werknemers waren. "Maar het is altijd op gezette momenten, meestal op zondag als alles opgestapeld is. En ik heb van andere mensen gehoord dat ze mensen met jerrycans hebben gezien die de brand opzettelijk aanstaken." Serlimar woordvoerder Lionel Croes ontkent dat werknemers van de dump opzettelijk afval in brand steken. "Dat mogen onze werknemers daar niet doen. Mocht het echter wel zo zijn, dan moet daar bewijs van worden getoond", zegt Croes. Wel is het zo dat er constant brand woedt onder de toplaag van afval op Parkietenbos. "Dat gaat nooit uit. Bovendien komen geregeld mensen op het terrein om koper uit huishoudelijke apparaten weg te smelten. Feitelijk is Parkietenbos een tijdbom", meldt de woordvoerder van Serlimar.

'Handen gebonden'

Croes zegt dat Serlimar op dit moment bezig is met verschillende buitenlandse partijen om nieuwe manieren van afvalverwerking op Parkietenbos te ontwikkelen. "We hoeven het wiel echt niet opnieuw uit te vinden. Zo hebben we gekeken naar hoe ze op Bonaire en Curaçao afval verwerken en met name een verbrandingsoven zoals ze op Curaçao hebben lijkt ons een passende oplossing om in ieder geval bepaalde soorten afval, zoals medisch afval en dode dieren, te verwerken. Maar dat is een grote investering", aldus de woordvoerder die zegt dat Serlimar onder meer met een Italiaans afvalverwerkingsbedrijf in contact is over partnerschap en dat ook wordt gekeken naar een eigen 'waste to energy'-project, iets wat concurrent Ecogas overigens al meer dan een jaar tevergeefs van de grond probeert te krijgen. Aan goede wil ontbreekt het in ieder geval niet zegt Croes. "Als het aan ons lag, hadden we allang een goede oplossing gevonden voor Parkietenbos. Maar om te beginnen hebben we geen geld. Bovendien kunnen wij alleen maar advies geven. Uiteindelijk zijn het de ministers van Milieu en Infrastructuur die bepalen wat er gebeurt", aldus Croes. "Onze handen zijn dus gebonden. Feitelijk is de aanpak van Parkietenbos sinds tien jaar geleden onveranderd gebleven."

Foto's:Arien Rasmijn